

Tina Wrede

COACH & COUNSELOR

Wettelijke meldcodes

De wet [Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling](#) is van toepassing binnen de gehele gezondheidszorg. In het kader van deze wet is het melden van geweld of mishandeling geen verplichting maar een recht. Als zorgverlener ben ik echter wel verplicht om (bij vermoedens van) huiselijk geweld en kindermishandeling volgens een aantal wettelijk vastgestelde stappen te handelen.

Geheimhouding waar mogelijk, zorgvuldige doorbreking waar nodig

Als hulpverlener heb ik een beroepsgeheim, ook wel zwijgplicht genoemd. Hierdoor mag een hulpverlener geen informatie over de cliënt verspreiden zonder diens toestemming. Hoewel het uitgangspunt van de wet Meldcode is dat deze toestemming wordt gevraagd, kan het soms in het belang van de cliënt zijn om vertrouwelijke gegevens uit te wisselen met collega's of anderen. Dit is bijvoorbeeld aan de orde wanneer op die manier ernstige mishandeling kan worden voorkomen.

Met ingang van de wet Meldcode is een meldrecht voor huiselijk geweld en kindermishandeling van kracht. Het meldrecht houdt in dat professionals met een beroepsgeheim (vermoedens van) huiselijk geweld of kindermishandeling mogen melden bij [Veilig Thuis](#). Daarbij moet men wel kunnen laten zien dat de stappen van de meldcode zorgvuldig doorlopen zijn en moet er worden verantwoord waarom er zonder toestemming van de cliënt gemeld wordt.

De vijf verplichte Meldcode stappen zijn:

1. In kaart brengen van de signalen
2. Overleggen met een collega en eventueel raadplegen [Veilig Thuis](#) (zonder namen te noemen)
3. Gesprek met de cliënt
4. Wegen van het geweld of de mishandeling
5. Beslissen: hulp organiseren of melden

Zorgvuldige besluitvorming

Om tot een zorgvuldige besluitvorming te komen stelt de hulpverlener zich de volgende vragen:

1. Kan ik, door te spreken, zwaarwegende belangen van mijn cliënt of van zijn/haar kinderen behartigen?
2. Is er een andere mogelijkheid om ditzelfde doel te bereiken zonder dat ik mijn beroepsgeheim hoeft te doorbreken?
3. Waarom is het niet mogelijk om toestemming van de cliënt te vragen of te krijgen voor het bespreken van de situatie met iemand die kan helpen?
4. Wegen de belangen om te spreken op tegen de belangen die de cliënt heeft bij mijn zwijgen?
5. Als ik besluit om te spreken, aan wie moet ik dan welke informatie verstrekken zodat het geweld kan worden aangepakt?

Op de website van [Veilig Thuis](#) kunt u meer lezen over de hulp die er geboden kan worden.